

Nova edició de Ferrater

A la sala solemne de l'IEI van presentar la nova edició de *Les dones i els dies* de Ferrater. N'escriré unes impressions generals per ajudar un lector dominical que no conegui pas gaire els seus versos. El poeta Gabriel Ferrater va escriure els seus versos a partir de la tardor i l'hivern de 1958, havent llegit compulsivament i insistentment les obres més importants de Shakespeare al mas Picarany, a Almofter, una propietat de la mare que havia pertangut a un dels capitosts d'Almofter del segle XIX, que havia arribat a ser alcalde de Reus i havia fugit per cames en un dels episodis revolucionaris del segle XIX. Novel·lescament l'avantpassat de Ferrater havia fet cap a Bordeus i no n'havia tornat mai. El mas Picarany és un tros de muntanya plantada de pins. El lloc on el vent revinclla carregat de gemecs-el vent va podrit de queixes, escriu en un dels seus poemes. El mas amagat entre la pineda, amb vistes al mar. Terra no pas per cultivar res sinó per establir-hi un mas per prendre la fresca els estius calorosos de Reus, els estius de la infància, els de la juvenesa. Tota una metàfora per a mi, que tendeixo al pensament al·legòric. Potser lloc de la diferència.

Gabriel Ferrater és un poeta a part perquè mai no va menjar mai el pa que s'hi dona, que deia ell, fent ús literari de les frases lexicalitzades. L'editor Cornudella apuntà que segons el seu amic, i veí de replà, José Maria Valverde, Ferrater era un poeta anglès que escrivia en català. El

GABRIEL FERRATER LES DONES I ELS DIES

Edició crítica de Jordi Cornudella

↓ LA POESIA DE GABRIEL FERRATER
TÉ MOLTS PARAL·LELISMES AMB
LA DE JAIME GIL DE BIEDMA, AMB QUI
TENIA UNA FORTA AMISTAT

primer poema l'escrigué en anglès: *On making*. Se'n reproduïxen tres versions. Totes les dones que estimà en tenien una versió.

L'editor, que recercà els volums enviats a la censura a Alcalà d'Henares, indicà una circumstància interessant: el seus versos són escrits per a Helena Valentí. Quan s'acaba la relació, abruptament, cap al 1963, s'acaba de cop la seua poesia. Al peu

de la lletra, res més sinó alguns poemes forts com ara *La cançó de gosar poder*.

Els versos de Gabriel Ferrater són artificis de seducció intel·lectual pensats per a una dotzena llarga d'amics, entre els quals destaca Helena Valentí, filla d'un amic -Eduard Valentí de Fiol i Roser Petit, món endogàmic i llegit- la primera dona de les seduïdes.

El perill evident de la interpretació és la visió massa esbiaixada; el perill de la no-interpretació és no comprendre res. Ferrater va escriure per a Helena Valentí. L' enamorament de la noia Valentí va ser la benzina dels seus versos, a vegades molt clar -*Poema inacabat*-, a vegades més amagat: tota la poesia lírica adreçada a un amor. Gabriel Ferrater i Helena Valentí es portaven vint anys. La fascinació del cos d'una dona jove (també la seua alegria innocent) va ser una forma d'intensitat vital, de vigorosa felicitat per al poeta.

La seducció dels cos que posseïx experiència sexual i seducció intel·lectual deu ser un aprenentatge feliç per a una dona jove. Fins i tot el magnífic Montaigne fou seduït per una lectora immaculadament jove. Sense ella tampoc s'entendria els seus assaigs.